

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant: Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 marca 2014 roku w Ś.

sprawy z powództwa **M. P. (1), M. G. (1)**

przeciwko P.P.H.U. (...) S.C. J. S. (1) , A. L. w G.

o wynagrodzenie za pracę, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych i ekwiwalent pieniężny za urlop

I zasądza od strony pozwanej P.P.H.U. (...) S.C. J. S. (1), A. L. w G. na rzecz powoda M. P. (1) kwotę 2.023, 88 zł brutto (dwa tysiące dwadzieścia trzy złote osiemdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za zwłokę liczonymi od kwot:

-384,80 zł od 11.01.2013r. do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia za pracę;

-1.139,08 zł od 11.01.2013r. do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych;

-500 zł. od 11.01.2013r. do dnia zapłaty tytułem ekwiwalentu pieniężnego za urlop oraz:

-284,44 zł netto (dwieście osiemdziesiąt cztery złote czterdzieści cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za zwłokę od 11.12.2012r. do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia za pracę i wynagrodzenia chorobowego;

II zasądza od strony pozwanej P.P.H.U. (...) S.C. J. S. (1), A. L. w G. na rzecz powoda M. G. (1) kwotę 1.296, 80 zł brutto (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych osiemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za zwłokę liczonymi od kwot:

-394,80 zł od 11.01.2013r. do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia za pracę;

-402,00 zł od 11.01.2013r. do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych;

-500 zł. od 11.01.2013r. do dnia zapłaty tytułem ekwiwalentu pieniężnego za urlop oraz:

-116,86 zł netto (sto szesnaście złotych osiemdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami za zwłokę od 11.12.2012r. do dnia zapłaty, tytułem wynagrodzenia za pracę;

III zasądza od strony pozwanej P.P.H.U. (...) S.C. J. S. (1), A. L. w G. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 2.223, 14 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 2.036, 14 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego oraz kwotę 187 zł tytułem opłaty sądowej od uiszczenia, której powodowie byli ustawowo zwolnieni;

IV wyrokowi w pkt I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty po 1500 zł brutto na rzecz każdego z powodów.

UZASADNIENIE

M. P. (1) i M. G. (1) w pozwie z 6.06.2013 r. domagali się zasądzenia od PPHU (...) s.c. w G. odpowiednio :

1) kwoty 1660,03 zł brutto tytułem niewypłaconego częściowo wynagrodzenia za pracę za miesiące : listopad, grudzień; ekwiwalentu za urlop i za nadgodziny i odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w wypłacie pełnego, należnego wynagrodzenia w okresie od 10.01.2013 r. do dnia wydania wyroku,

2) kwoty 1275,24 zł brutto tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za pracę za miesiąc grudzień, ekwiwalent za urlop i za nadgodziny i odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w wypłacie pełnego, należnego wynagrodzenia od 10.01.2013 r. do dnia wydania wyroku

uzasadniając to m.in. tym, że pozwany nie uregulował wobec powodów w/w należności. Powodowie wezwali pozwanego do zapłaty zaległości. Wezwanie pozostało bez jakiegokolwiek odpowiedzi. Przeprowadzona u pozwanego, na wniosek powodów, kontrola Inspekcji Pracy z siedzibą w L. dopatrzyła się nieprawidłowości w dokumentacji.

Pozwany – PPHU (...) S.C. w G. – uznała żądanie pozwu wobec M. P. (1) do kwoty 419,77 zł netto tyt. ekwiwalentu za 7 dni urlopu i do kwoty 59,92 zł tyt. wyrównania wynagrodzenia, a wobec M. G. (1) do kwoty 123,15 zł netto za 2 dni urlopu, które to kwoty wysłał przekazem pocztowym, ale adresaci odmówili przyjęcia wypłaconej kwoty.

Sąd ustalił :

M. P. (1) i PPHU (...) S.C. w G. w dniu 1.10.2012 r. zawarli umowę o pracę na czas określony od 1.10.2012 r. do 15.12.2012 r. na stanowisko murarza, w pełnym etacie, za wynagrodzeniem miesięcznym 1500,00 zł brutto.

M. G. (1) i PPHU (...), w G. w dniu 1.10.2012 r. zawarli umowę o pracę na czas określony od 1.10.2012 r. do 15.12.2012 r. na stanowisku kierowcy, w pełnym etacie za wynagrodzeniem miesięcznym 1500,00 zł brutto.

Dowód : umowy o pracę z 1.10.2012 r.; świadectwa pracy z 16.12.2012 r. - w aktach osobowych powodów – w zał.

Powodowie świadczyli pozwanemu pracę w Ś., także w godzinach nadliczbowych. Ich pracę nadzorował początkowo W. T. (1), później S. K. (1), którzy wypłacali powodowi wynagrodzenie za pracę w formie tygodniowych zaliczek. Rozliczenie wynagrodzenia następowało po zakończeniu miesiąca. W. T. wpisywał do zeszytu komu i ile zaliczki wypłacił, co pracownicy kwitowali. Czasami występowały różnice 2-3 godzin pracy, co było na bieżąco korygowane. Powodowie nie mieli zastrzeżeń do wysokości kwot wypłacanych im przez W. T.. Po wyjeździe W. T. do sanatorium, jego obowiązki przejął S. K. (1), który zaniżał powodowi i innym pracownikom stawki godzinowe i stosował kary, np. 200 zł. Pracownicy zgłaszali zastrzeżenia a S. K. kierował ich do J. S. (1). O tych faktach W. T. dowiedział się po powrocie do pracy, zgłosił to J. S., który odpowiedział, że te sprawy prowadzi S. K.. Zdarzało się, że gdy J. S. był w Ś. pracownicy upominali się u niego o niewypłacone im przez S. K. kwoty i wówczas J. S. dokonywał wypłat. Wynagrodzenie wypłacane było najczęściej w soboty pomiędzy 10 a 15 dniem miesiąca. Unikano wypłat w środku tygodnia, bo groziło to absencją pracowników do końca tygodnia

S. K. potraçał z wynagrodzeń pracowników po ok. 200 zł, gdy uznał, że np. pracują niewydajnie. Nie miał upoważnienia pozwanego i powodów na stosowanie takich potrać.

Od lutego 2012 r. pozwany nie prowadził ewidencji pracy, nie prowadził list obecności dla pracowników zatrudnionych w Ś.. Listy obecności prowadzone były tylko dla zatrudnionych w siedzibie spółki w G..

Dowód : Protokół kontroli PIP Oddział w L. z 4.04.2013 r. - w zał;

zeznania świadków :

- M. P. (2) – k. 58v,
- W. T. (1) – k.86v,
- częściowo S. K. (1) – k. 86v-87;

przesłuchanie powodów – k.59,

częściowo przesłuchanie pozwanego J. S. – k. 59.

Pozwany nie wypłacił M. P. (1) kwoty 2023,88 zł brutto, na które składa się ;

- 500,00 zł brutto ekwiwalentu za 7 dni urlopu
- 384,80 zł brutto wynagrodzenia za 5 dni pracy w grudniu 2012 r.,
- 1139,08 zł brutto wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w listopadzie i w grudniu 2012 r.

oraz dodatkowo

- 284,44 zł netto tytułem niedopłaty wynagrodzenia za listopad 2012 r. oraz za 5 dni wynagrodzenia chorobowego.

Powodowi M. G. (1) pozwany nie wypłacił łącznie 1296,80 zł, na co składa się :

- 500,00 zł brutto ekwiwalentu za 7 dni urlopu, w tym wynagrodzenia urlopowego za 5 dni oraz ekwiwalentu za 2 dni urlopu,
- 394,80 zł brutto wynagrodzenia za grudzień 2012 r.,
- 402,00 zł brutto wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w listopadzie 2012 r.,

oraz dodatkowo :

- 116,86 zł brutto tytułem niedopłaty wynagrodzenia za listopad 2012 r..

Dowód : opinia biegłego księgowego – k. 107 – 113,

opinia uzupełniająca - k. 142-149.

Sąd zważył:

Powództwa są uzasadnione.

Zgodnie z art. 80 kp wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. W myśl art. 87 § 1 kp z wynagrodzenia za pracę – po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne oraz zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych podlegają potrąceniu tylko :

- 1) sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na zaspokojenie świadczeń alimentacyjnych,
- 2) sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie innych należności niż świadczenia alimentacyjne,
- 3) zaliczki pieniężne udzielone pracownikowi,
- 4) kary pieniężne przewidziane w art. 108 kp.

Art. 92 § 1 pkt 1 kp stanowi, że za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby – trwającej łącznie 33 dni w ciągu roku kalendarzowego – pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia, chyba że obowiązujące u danego pracodawcy przepisy prawa pracy przewidują wyższe wynagrodzenie z tego tytułu.

Mimo obowiązku wynikającego z art. 6 kc w związku z art. 300 kp pozwany nie udowodnił, że wypłacił powodowi całość należnego im wynagrodzenia za pracę, za pracę w godzinach nadliczbowych w listopadzie i grudniu 2012 r., że wypłacił M. P. wynagrodzenie chorobowe za czas od 10 do 14.12.2012 r..

Co prawda – na wniosek M. G. pozwany udzielił mu urlopu wypoczynkowego od 10.12.2012 r. do 15.12.2012 r., ale nie wypłacił mu za ten czas należnego wynagrodzenia.

M. P. nie wypłacił wynagrodzenia chorobowego za okres od 10.12.2012 r. do 14.12.2012 r. - mimo iż powód złożył pozwanemu zaświadczenie o niezdolności do pracy z powodu choroby w tym okresie.

W aktach osobowych powodów, co prawda, znajdują się karty ewidencji czasu pracy, ale, zdaniem Sądu, sporządzone zostały wyłącznie dla celów niniejszego postępowania. Jak wynika z ustaleń inspektora PIP O/w L. (protokół w zał.) - od lutego 2012 r. pozwany nie prowadził ewidencji czasu pracy. Skoro kart pracy nie było podczas kontroli PIP w kwietniu 2013 r., to oznacza, że zostały one sporządzone i włączone do akt osobowych powodów po tej dacie. Kserokopie dokumentów złożonych przez pozwanego i św. S. K. do akt sprawy, których zgodność z oryginałem nie została w sposób prawem przewidziany potwierdzona, nie stanowią dowodu na wypłacenie powodowi kwot dochodzonych pozwem tytułem wynagrodzenia za pracę, za pracę w godzinach nadliczbowych – w tym w niedzielę, wynagrodzenia chorobowego

i ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Mimo zobowiązania pozwany nie złożył oryginału tych dokumentów, uniemożliwiając Sądowi ich analizę i weryfikację zapisów. To spowodowało konieczność dopuszczenia dowodu z opinii biegłego księgowego, celem ustalenia wysokości należnych i wypłaconych powodowi kwot z tytułów objętych żądaniem pozwu. Tylko biegły księgowy, posiadający stosowną wiedzę, w oparciu o dokumenty źródłowe będące w posiadaniu pozwanego, mógł dokonać tych ustaleń.

Sąd w całości dał wiarę opiniom biegłego księgowego, albowiem są pełne, jasne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności i wzajemnie się uzupełniają.

Opinie wyjaśniły wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Strona pozwana wniosła zastrzeżenia do opinii biegłego, który w opinii uzupełniającej odniósł się do nich bardzo szczegółowo, wykazując ich całkowitą bezzasadność. Przy tym strona pozwana nie wykazała, iż opinie są rażąco wadliwe lub w sposób oczywisty błędne.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków: A. K., M. P. (2) – co do miejsca świadczenia przez powodów pracy oraz zasad i sposobu wypłaty wynagrodzenia; W. T. (1) co do sposobu i zasad dokonywania powodowi wypłat przez niego i S. K. (1). Żaden z tych świadków, za wyjątkiem S. K., nie miał interesu w zatajaniu prawdy lub zeznaniu nieprawdy.

Zeznaniom powodów Sąd dał wiarę w całości, albowiem znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach osobowych i ustaleniach opinii biegłego.

Zeznaniom św. S. K. (1) Sąd odmówił wiary co do zasad i sposobu wypłacania powodowi wynagrodzenia. Świadek nie złożył dokumentu na potwierdzenie wypłacenia powodowi całości należnych im kwot dochodzonych pozwem. Kserokopie – k.93-98 po myśli art.245 kpc są dokumentem prywatnym stanowiącym dowód tego, że świadek dokonał zapisów o takiej a nie innej treści. Pozwany przekazywał św. S. K. pieniądze na wypłaty dla pracowników. To świadek decydował komu i ile wypłaci. Przy tym – wbrew art. 87 § 1 kp dokonywał potrąceń, mimo iż nie był do tego uprawniony a w aktach osobowych powodów brak ich oświadczeń o wyrażeniu zgody na dokonywanie potrąceń z ich wynagrodzeń innych niż zaliczki wypłacone wcześniej ani dowodu na zastosowanie przez pracodawcę kary pieniężnej określonej

w art. 108 § 2 kp. Pozwany miał obowiązek prowadzenia ewidencji czasu pracy powodów – w tym w godzinach nadliczbowych, co wynika z § 8 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika (Dz. U nr 62, poz. 286).

W orzecznictwie można uznać za ukształtowany pogląd, że ilekroć jedna ze stron swoim postępowaniem spowoduje uniemożliwienie lub poważne utrudnienie wykazania okoliczności przeciwnikowi, na którym spoczywał ciężar ich udowodnienia, wówczas na tę stronę przechodzi ciężar dowodu co do tego, że okoliczności takie nie zachodziły (tak np. wyrok SN z 3.03.1971 r. sygn. II PR 453/70 LEX nr 14120).

Taka sytuacja zachodziła w niniejszej sprawie po stronie pozwanej. Powodowie nie mieli dowodów na potwierdzenie żądań pozwu, albowiem nie dysponowali dokumentacją płacowo-kadrową, która była w posiadaniu pozwanego. Dlatego też to obowiązkiem pozwanego było wykazanie, iż żądania pozwu są bezpodstawne. Tego obowiązku pozwany nie wykonał.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia był fakt, że pozwany częściowo uznał żądania pozwu, albowiem kwoty, które przekazał powodom, a których – co jest zrozumiałe, nie przyjęli – były nieprawidłowo wyliczone, były zaniżone, co znajduje potwierdzenie w ustaleniach opinii biegłego księgowego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt I i II wyroku.

Ponieważ pozwany przegrał proces, Sąd obciążył go kosztami sądowymi, na które składa się kwota 2036,14 zł kosztów opinii biegłego oraz kwota 187 zł opłaty sądowej, od której uiszczenia powodowie byli ustawowo zwolnieni po myśli art. 113 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 3 i art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U z 2010 r.Nr 90, poz. 594).W oparciu o przepis art. 477 (2) § 1 kpc wyrokowi w pkt I i II nadano rygor natychmiastowej wykonalności do kwot po 1500,00 zł brutto, tj. jednomiesięcznego wynagrodzenia każdego z powodów.